

РЕШЕНИЕ

№ 16869

гр. София, 04.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав, в публично заседание на 31.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Ботева

при участието на секретаря Лилия Благоева, като разгледа дело номер **5846** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалба на „ДЖИ ГРУП СЪРВИЗ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище в [населено място], представлявано от управителя Ц. Т. К., срещу ревизионен акт /РА/ № Р-22221724002749-091-001/24.01.2025 г., потвърден с решение № 422/25.04.2025 г. на директора на Дирекция „ОДОП“, С., с който спрямо дружеството са установени допълнителни задължения по ЗДДС, ведно със лихвите, за периодите от м. 10.2022 г. до 03.2023 г.

Жалбоподателят, действащ в процеса чрез адв. П. Б., не участва в хода на делото по същество. С формално подадена молба от 23.02.2026 г. /л. 157/ се иска отмяна на РА и присъждане на разноски. В жалбата, подадена от представляващия дружеството управител, се сочи, че документални и счетоводни пропуски не са допуснати от страна на дружеството, поради което същото не може да носи отговорност за „извършени от неговите доставчици нарушения“. Сочи се още в жалбата, че „съвкупният анализ на всички събрани по делото доказателства“ обуславя доказването на реалността на спорните доставки. Нито в жалбата, нито в хода на производството, се взема отношение по конкретни факти, установени в РА.

Ответникът – директорът на Дирекция „ОДОП“ – С. при ЦУ на НАП, чрез упълномощен процесуален представител, поддържа РА с молба от 26.03.2026 г. и претендира разноски /л. 221/. Не се явява и представлява в открито съдебно заседание в хода на делото по същество.

По допустимостта на оспорването съдът се е произнесъл с определение № 22682/01.07.2025 г. по делото, което продължава да поддържа. Жалбата е подадена от надлежна страна, против годен за

оспорване индивидуален административен акт и е поправена в срок с надлежна молба от 26.06.2025 г., съгласно указанията на съда, дадени с разпореждане № 19924/10.06.2025 г. Жалбата е подадена в срока по чл. 156, ал. 1 ДОПК – на 09.05.2025 г. /л. 10/ спрямо съобщаване на решението по чл. 155 ДОПК на 28.04.2025 г. /л. 21/. Спорът е родово и местно подсъден на този съд на основание чл. 156, ал. 1 ДОПК с оглед седалището на жалбоподателя. До приключването на делото не се установиха отрицателни процесуални предпоставки за решаването му по същество.

Административен съд София - град, I отделение, 4 състав като съобрази доводите на страните, и като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, прие за установено следното от фактическа страна:

Със заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № Р-2222174002749-020-001/07.06.2024 г. /л. 24/, издадена от Й. И. - началник сектор „Ревизии“ при ТД на НАП – С., оправомощена със заповед № РД-01-404/27.05.2024 г. на ИД директор на ТД на НАП – С. /л. 22/, е възложено извършването в двумесечен срок на ревизия на „ДЖИ ГРУП СЪРВИЗ“ ЕООД /РЛ/ за установяване на задължения за корпоративен данък за 2022 г., данък върху дивидентите и ликвидационните дялове на местни и чуждестранни физически лица за периода м.04 – м. 06.2023 г. и за ДДС за данъчни периоди от м. 10.2022 г. до м. 03.2023 г.

Ревизията е възложена на М. М. – гл. инспектор по приходите, в качеството му на ръководител на ревизията, и на С. Ц. – гл. инспектор по приходите.

ЗВР е връчена по електронен път на жалбоподателя на 03.07.2024 г. /л. 26/.

Със заповед за изменение на ЗВР /ЗИЗВР/ № Р-2222174002749-020-002/28.08.2024 г., издадена от органа възложил ревизията, е изменен срокът на ревизията като е определен тримесечен такъв /до 03.10.2024 г./ на основание чл. 114, ал. 1 ДОПК. Заповедта е връчена на РЛ по електронен път на 17.09.2024 г. /л. 30-33/.

Със ЗИЗВР № Р-2222174002749-020-003/03.10.2024 г., издадена от органа възложил ревизията, е продължен срокът на ревизията при условията на чл. 114, ал. 2 от ДОПК до 01.11.2024 г. Заповедта е връчена на РЛ по електронен път на 07.10.2024 г. /л. 36-39/.

Със ЗИЗВР № Р-2222174002749-020-004/28.10.2024 г., издадена от органа възложил ревизията, е продължен срокът на ревизията при условията на чл. 114, ал. 2 от ДОПК до максималния двумесечен срок - 03.12.2024 г. Заповедта е връчена на РЛ по електронен път на 28.10.2024 г. /л. 42-43/.

За резултатите от ревизията е съставен ревизионен доклад /РД/ № Р-2222174002749-092-001/17.12.2024 г., подписан от ревизиращия екип /л. 74/. РД е връчен електронно на РЛ на 18.02.2024 г.

В срока по чл. 117, ал. 5 ДОПК ревизираното лице не е направило възражения по РД.

Ревизията приключва с РА № 2222174002749-091-001/24.01.2025 г., издаден от органа, възложил ревизията, и от ръководителя на ревизията /л. 86 – гръб/.

Съгласно РА и РД, който е неразделна част от РА по арг. от чл. 120, ал. 2 ДОПК, са определени допълнителни задължения по отношение на РЛ за ДДС за процесните ревизирани периоди по ДДС в общ размер 195961.74 лв. и лихвени задължения към тях 53 416.13 лв., или общо задължения 249377.87 лв., подробно описани в РД /л. 68-71/.

Установено е, че едноличен собственик на капитала от 2 лв. на РЛ е родената през 1947 г. Ц. Т. К., която е и управител на РЛ след 03.07.2018 г. Дейността на дружеството е неспециализирана търговия на едро, което няма нито един служител след 15.07.2022 г. и притежава като материален актив един автомобил. В предходни три от четири проведени ревизионни производства спрямо РЛ

са установени допълнителни задължения.

За данъчен период м. 10. 2022 г. е установено задължение за ДДС в размер 80 862.50 лв. и дължим размер за внасяне от 80 302.57 лв., установен след прихващане с деклариран и внесен ДДС от 559.93 лв. и лихва от 81.08 лв. РЛ е посочено като получател на 14 фактури от „Арекс 2001“ ЕООД с данъчна основа от 401512.80 лв., свидетелстващи за нереални доставки на стоки „съгласно протокол“, спрямо които е отказано приспадане на данъчен кредит, поради неизпълнение на изискванията на чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1 вр. чл. 6 ЗДДС. Установено е, че протоколи към фактурите не са представени в хода на ревизията, респ. не може да се установи предмета на доставката, количество, ед. цена, място на доставката, а фискалните бонове към фактурите са издадени 4 месеца след датата на фактуриране. Фактурите са отразени формално в дневника за покупки, но без данни за вида, количество и стойност на доставките, респ. стоките не са заприходена по сметка 304 за 2022 г. Не е установена материална, транспортна и кадрова възможност за изпълнение на доставките, тъй като „Арекс 2001“ ЕООД няма активи за същата и не е използвала услуги от трети лица. Не е доказано поддържаното обяснение в хода на ревизията от РЛ, че получава стоките, с които търгува, на място в склад и офис, нает по договор с „Галев“ ЕООД, намиращо се в [населено място], [улица].

За данъчен период м. 11. 2022 г. е установено задължение за ДДС в размер 39984,99 лв. и дължим размер за внасяне от 39475.14 лв., установен след прихващане с деклариран и внесен ДДС от 509,85 лв. и лихва от 69.58 лв. РЛ е посочено като получател на 18 фактури от „Емона трейд груп“ ЕООД с данъчна основа от 197375.70 лв., свидетелстващи за нереални доставки на стоки „съгласно протокол“, спрямо които е отказано приспадане на данъчен кредит, поради неизпълнение на изискванията на чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1 вр. чл. 6 ЗДДС. Установено е, че за 15 от фактурите не са представени протоколи в хода на ревизията, респ. не може да се установи предмета на доставката, количество, ед. цена, място на доставката. От РЛ са представени протоколи само към фактури № 1...1/11.11.2022 г., № 1...31/16.11.2022 г. и № 1...6/22.11.2022 г., които обаче са разглеждани като недостовърни, тъй като не са подписани. Фактурите са отразени формално в дневника за покупки, но без данни за вида, количество и стойност на доставките, респ. стоките не са заприходена по сметка 304 за 2022 г. Фискалните бонове към фактурите са издадени 4-5 месеца след датата на фактуриране, което изключва плащане в брой по доставките, а във фактурите е посочен невъзможен начина на плащане „по сметка“, доколкото доставчика няма банкова сметка. Не е установена материална, транспортна и кадрова възможност за изпълнение на доставките, тъй като „Емона трейд груп“ ЕООД няма активи за същата и не е използвала услуги от трети лица. Това дружество въобще не е открито в хода на ревизията, а съгласно дневника му за покупки, няма такива в периода от юни 2022 до дерегистрацията му през февруари 2023 г., респ. няма стоки като актив, които да предаде на РЛ. Не е доказано поддържаното обяснение в хода на ревизията от РЛ, че получава стоките, с които търгува, на място в склад и офис, нает по договор с „Галев“ ЕООД, намиращо се в [населено място], [улица].

За данъчни периоди от м. 12. 2022 г. до м. 03.2023 г. са установени задължения за ДДС в общ размер 380920.17 лв. и ДДС от 76184.03 лв. по 52 фактури, в които РЛ е посочено като получател по 52 фактури от „Яском“ ЕООД, свидетелстващи за нереални доставки на „стоки по протокол“, спрямо които е отказано приспадане на данъчен кредит, поради неизпълнение на изискванията на чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1 вр. чл. 6 ЗДДС. След прихващане с деклариран и внесен ДДС, както и лихвите, за всеки от периодите са установени допълнителни задължения за внасяне за м. 12.2022 г. – 16751.93 лв., за м. 01.2023 г. – 33 957 лв., за м. 02.2023 г. – 18775.16 лв. и за м. 03.2023 г. – 6699.94 лв. Установено е, че РЛ не представя протоколи за доставките през м. 12.2022 г. и м. 01.2023 г., за доставка по фактура № 2...11/20.02.2023 г. и за доставките по фактури № 2...

18/10.03.2023 г., № 2...19/21.03.2023 г., № 2...16/07.03.2023 г., респ. не може да се установи предмета на доставката, количество, ед. цена, място на доставката По отношение на фактурите, към които са представени протоколи, е прието, че същите не свидетелстват кои са лицата, положили подписи към тях, както и че свидетелстват за „комбинирано плащане“ за каквото няма данни, тъй като фискалните бонове към фактурите са издадени 3 месеца след датата на фактуриране, което изключва плащане в брой по доставките. Не е установена материална, транспортна и кадрова възможност за изпълнение на доставките, тъй като „Яском“ ЕООД няма активи за същата и не е използвала услуги от трети лица. Това дружество въобще не е открито в хода на ревизията, а съгласно дневника му за покупки е декларирано обективно невъзможно придобиване на стоки от „Емона трейд груп“ ЕООД по изложени по – горе аналогични съображения, които като такива не може да предаде реално на РЛ като последваща доставка. Не е доказано поддържаното обяснение в хода на ревизията от РЛ, че получава стоките, с които търгува, на място в склад и офис, нает по договор с „Галев“ ЕООД, в [населено място], [улица]. Нереалността на процесните доставки за 2022 г. е обоснова и с факта, че РЛ е включило в дневника за продажби последващи доставки на получени стоки по горепосочените фактури от 2022 г. към „Мегастрой“ ООД, което дружество през м.08.2023 г. е сторнирало всички доставки от РЛ, като е декларирано фактурите с отрицателни стойности с обща данъчна основа в размер 549925 лв.

РА е съобщен на РЛ електронно на 18.02.2025 г. С формално подадена жалба от 20.02.2025 г. РЛ е обжалвало РА /л. 95/. Жалбата не е придружена с доказателства и липсва конкретно оспорване на фактически установявания. Поддържа се формална документална безупречност на фактурите и че доставките са „вложени за осъществяване на независимата икономическа дейност“ на РЛ.

С решение № 422/25.04.2025 г. на директора на Дирекция „ОДОП“, С., е потвърден РА. Решаващият орган приема за неоснователни възраженията на РЛ и напълно потвърждава фактическите и правни изводи към РА.

По делото не са спорни изчисленията на стойностите, при които е издаден РА, както и формирането на размера на лихвените задължения на основание чл. 175 ДОПК и във връзка с чл. 1 ЗЛДТДПДВ спрямо установените данъчни задължения.

По делото е назначена и приета ССчЕ, изготвена от вещото лице С. К. по въпросите:

1. Налице ли са осчетоводени данъчни фактури от доставчиците за спорния период, съответно да посочи номера и дата на издаване, данъчната основа и начисления ДДС, вид, количество и стойност на доставките, както и отразени ли са в дневника за покупки и СД по ДДС за съответния данъчен период?

2. Има ли съпроводителни документи по процесните продажби и какви, съответстват ли същите на фактурите и каква е последващата реализация на стоките, предмет на фактурите по т. 1, съответно извършено ли е изписването им по отчетна стойност при тяхната продажба?

3. Разходите за придобиване на стоки от дейността, предмет на фактурите по т.1 намерили ли са отражение в счетоводния финансов резултат за съответната година, съответно в разходната част на отчета за приходи и разходи?

На първия поставен въпрос, вещото лице посочва, че са налице осчетоводени данъчни фактури от процесните доставчици – „Арекс 2001“ ЕООД, „Яском“ ЕООД и „Емона Трейд Груп“ ЕООД за спорния период. Всичките са отразени в дневник покупки на РЛ за съответните периоди. Вещото лице дава заключение, че: „По вид, количество и стойност на доставките може да се видят само от приложените приемо-предавателни протоколи.“

На втория въпрос, вещото лице посочва, че: „Има съпроводителни документи по процесните доставки под формата на протоколи за приемане предаване на стоки с описани в тези протоколи

предадените артикули по вид количество и стойност — детайлно описани в КСЧ. Към всяка от фактурите В счетоводните регистри заприхождаването на стоките е направено в обобщаващи счетоводни партиди и не може да се проследи от тези счетоводни регистри заприходени количества и стойности на всеки от артикулите. Съответствие може да се установи само по счетоводна сметка, защото аналитичните признаци са общи и за процесите фактури за доставка се установява съответствие на осчетоводяване в сметка 304, с изключение на фактура №[ЕИК]/29.11.2022 и фактура № [ЕГН]/30.12.2022 от доставчика Е. Т. Груп ЕООД. Тези две фактури са осчетоводени в сметка 602 Разходи за външни услуги и аналитичен признак СТОКИ СТОКИ ПО ПРОТОКОЛ — което са изключващи се сметка и признак

Фактурите за продажби издадени от Джи Груп Сървиз ЕООД за последващата реализация на стоките имат същите обобщаващи основания като предмет и осчетоводявания. Изписването на отчетна стойност за фактурите за продажба има отписвано количество без стойности, както и общо изписване накрая на месеца с общата отчетна стойност, без да има справка. В приложените аналитични справки има несъответствия — налична стойност без количество, отрицателно количество, положително количество без стойност и тези обстоятелства не ми дават сигурност и основание да изкажа мнение, че може да се установи изписването на продажбите по отчетна стойност при тяхната продажба.“

На третия въпрос, вещото лице посочва, че: „В разходите за 2022г са включени всичките доставки от процесните доставчици издадени и осчетоводени в 2022г, като за едните фактури разхода е под формата на външна услуга, а за другите фактури разхода е под формата на отчетна стойност. В 2023 всички фактури а сторнирани и теди от 2023 и тези от 2022 в месец 10 2023г. Това означава, че за 2022г даже и да има отразен разход, то със сторнирането в 2023 на покупки (разходи) и продажби (приходи) отнасящи се за 2022 , същите не са разход и съответно приход.“

Доколкото за целите на отговора по втория въпрос вещото лице е ползвало представени от РЛ протоколи и счетоводно ведомост, които не са били представени в хода на ревизията, същите са приобщени като доказателства по делото с протоколно определение от 31.03.2026 г.

Съдът при условията на чл. 202 ГПК приема даденото заключение от вещото лице, но при следните съображения касателно доказателствата и установяванията по делото. Въпросът дали са осчетоводени доставките по фактурите, издадени от „Арекс 2001“ ЕООД, „Яском“ ЕООД и „Енемона Трейд Груп“ ЕООД, които с РА са приети като нереални, не е спорен по делото и органите по приходите са установили, че същите са отразени в дневника за покупки.

Чрез приетото по делото заключение се установява и че „По вид, количество и стойност на доставките може да се видят само от приложените приемо-предавателни протоколи“. Този извод не е в смислово противоречие с установеното в РА, а и от самите фактури се установява, че същите са „съгласно протокол“ и като такива фактурите не съдържат данни за предмета на доставките и не позволяват да се разбере какво, колко и на каква единична цена по см. на чл. 114, ал. 1, т. 9-11 ЗДДС се свързва с конкретните данъчни събития.

По отношение на „приложените“ протоколи, съдът не приема заключението на вещото лице, тъй като същото е обосновано предимно върху протоколи, които нямат достоверна дата преди приемането им по делото и са представени от жалбоподателя за целите на процеса.

При проверка на представените протоколи /л. 209-214/, касаещи доставките от „Арекс 2001“ ЕООД, съдът намира, че същите като частни документи по арг. от чл. 181, ал. 1 ГПК имат най-ранна достоверна дата към момента на представянето им за целите на изготвената по делото ССчЕ, поради което същите не могат да служат като доказателство, което да удостовери изявления за предадени или получени стоки между „Арекс 2001“ ЕООД и РЛ през м. 10.2022 г. От събраните по делото доказателства, а и РЛ въобще не твърди обратното, се установява, че в хода

на ревизията не са представени протоколи, които да удостоверят настъпването на отразените в издадените от „Арекс 2001“ ЕООД данъчни събития. В този смисъл, съдът намира за доказано от фактите по делото твърдението на ответника, че такива протоколи не са съществували към момента на издаване на РА.

На отделно основание, според настоящия съдебен състав, дори да се приеме, че тези протоколи са съществували към м. 10.2022 г., то същите са негодни да удостоверят предмета на фактурите, издадени от „Арекс 2001“ ЕООД, тъй като самите фактури нито имат необходимото съдържание за вид, количество и единична стойност на стоките, нито препращат или съдържат данни за съответен протокол, който да свидетелства за данъчно събитие, свързано с разпореждане чрез отделяне и предаване на родови вещи или опис на индивидуални такива. От своя страна, самите протоколите не свидетелстват, защото нямат такова съдържание, за номер по см. на чл. 114, ал. 1, т. 2 ЗДДС към фактурата, която доставка и свързаното с нея разпореждане с права идват да документират. При така съставените фактури и протоколи се стига до изгодния за жалбоподателя, но неприемлив за целите на данъчните му задължения резултат, при който всеки съответно „датиран“ протокол може да бъде представен към всяка съответно „датирана“ фактура, както и обратното.

Нещо повече, жалбоподателят не представи и доказателства за осчетоводяване на получените по тези фактури стоки, което да позволи ясен и недвусмислен извод кога и какво е получил като актив по сметка 304. В този смисъл, съдът приема за доказано по делото, че жалбоподателят не е получил реално стоките, за които са издадени фактурите от „Арекс 2001“ ЕООД.

По аналогични съображения, съдът не приема и заключението и в частта му за доставчиците „Енемона Трейд Груп“ ЕООД и „Яском“ ЕООД.

Относно „Енемона Трейд Груп“ ЕООД следва да се посочи, че не само, че не се доказва, че новопредставените 18 протокола /л. 201-207 – гръб/ за целите на експертизата са съществували към м. 11.2022 г. и че имат съдържание, което да ги свърже с конкретна фактура, но и че очевидно новопредставените протоколи, за които се твърди, че са към фактури № 1...1/11.11.2022 г. /л. 202/, № 1...31/16.11.2022 г. /л. 203 – гръб/ и № 1...6/22.11.2022 г. /л. 205 – гръб/, се различават от представените такива при ревизията по авторството им. Новопредставените протоколи имат положени подписи и печати, респ. имат издатели, за разлика от липсата на установимо авторство на неподписаните и неподпечатани протоколи, които РЛ е представило в хода на ревизията /виж л. 186-гръб, л. 188-гръб и л. 192 от преписката към пр. по делото/.

Относно „Яском“ ЕООД следва да се посочи на първо място, че във всички протоколи като представляващо лице за получател е посочено лицето Юли К., за което няма доказателства по делото да има трудови или облигационни отношения с РЛ. На второ – в хода на ревизията не са представени въобще протоколи за доставките през м. 12.2022 г. и м. 01.2023 г., както и за доставките през м. 02.2023 г. по фактура № 2...11/20.02.2023 г. и за доставките през м. 03.2023 г. по фактури № 2...18/10.03.2023 г., № 2...19/21.03.2023 г., № 2...16/07.03.2023 г. На трето – не се доказва новопредставените протоколи /л. 215-219/ да са съществували към процесните периоди на доставки.

По аргумент от заключението на вещото лице, че счетоводството на РЛ не позволява установяване на конкретните заприходените количества и стойности на всеки от артикулите, както и последващата им реализация, а също и при отчитане на липсата на доказателства за обратното, съдът приема за доказано по делото, че получаването на конкретните стоките по разглежданите фактури не е отразено и счетоводно.

С оглед изложеното, обсъждането на заключението на вещото лице по третия въпрос е без значение в конкретния случай, поради което според съда не се дължи излагане на мотиви по

него.

По отношение на спора по фактите дали РЛ има собствен капацитет да получи стоките, съдът приема, че такъв не е доказан. Реалността на доставките е обективно изключена поради факта, че няма никакви събрани доказателства, които да сочат, че жалбоподателят има реален стопански капацитет да получи стоките и да извърши последващи доставки с тях. Нито от данните за управителя на дружеството през процесния период, г-жа Ц. Т. К. – родена през 1947 г. /л. 48/, нито липсата на доказано привлечена работна ръка и трудова сила, нито липсата на доказани права върху разполагаеми за ползване имоти или подходящи по капацитет и предназначение транспортни средства, нито липсата на доводи за специфично изграден стопански модел за организация по управление на стоките, могат да послужат за житейска и логична обосновка, за да бъде прието, че РЛ има обективна възможност да приеме, съхранява и предаде каквито и да било стоки, получени по разглеждани фактури.

Изводът за недоказаност на доставките прави безпредметно обсъждането дали доставчиците имат материална и кадрова обезпеченост да изпълнят същите, както и дали са извършени последващи доставки с тях. Това е така, тъй като след като не се установява, че РЛ има собствен капацитет да получи това което декларира, както и като не се установява какво и колко е получено от РЛ от дадения доставчик, то е логически неиздържано да се изследва дали този доставчик може да достави нещо, което не се установява колко е и какво представлява.

Жалбоподателят не оспорва по същество изводите по фактите в РА, че неговите доставчици нямат доказан капацитет да извършат доставките. Жалбоподателят се защитава с възражение, че тази липса на капацитет е неутрална спрямо него, тъй като е налице реалност на доставките.

Въпреки липсата на спор по фактите, съдът намира за доказано и твърдението на ответника, че „Арекс 2001“ ЕООД е изключено да бъде реален доставчик към РЛ, защото същият няма никаква материална, транспортна и кадрова възможност за изпълнение на доставките, респ. няма активи за същата и няма доказателства да е използвал услуги от трети лица. Доколкото по делото не се събраха доказателства за обратното, вкл. за някаква форма на търговска кореспонденция или причина за конкретен избор на този доставчик от страна на жалбоподателя, съдът намира, че установеното е допълнителен аргумент за обективна невъзможност за реалност на доставките, защото е невъзможно някой да предаде нещо, което не притежава или няма силите /активи/ да го стори.

По аналогични съображения следва да се приеме, че такава невъзможност е доказана и по отношение на „Енемона Трейд Груп“ ЕООД и „Яском“ ЕООД.

Въз основа на тази фактическа обстановка Административен съд София - град, I отделение, 4 състав, формира следните правни изводи:

При извършване на задължителната проверка по чл. 160, ал. 2 ДОПК съдът констатира, че ревизията е възложена от компетентен орган и е приключила в определения от него срок. ЗВ и последващите ЗИЗВР са издадени от компетентен орган по см. на чл. 112, ал. 2, т. 1 ДОПК вр. с чл. 12, ал. 6 вр. с чл. 114, ал. 2 и чл. 34, ал. 3 и чл. 35 ДОПК.

Всички заповеди, издадени в хода на ревизията, РД и РА са издадени като електронни документи, подписани с електронни подписи. В изпълнение на задължението на съда да извърши проверката по чл. 160, ал. 2 ДОПК – дали РА е издаден от компетентен орган и в предвидената от закона форма, при извършената проверка на електронните документи, съдът констатира, че същите са подписани от посочените като техни издатели органи по приходите с квалифицирани електронни подписи по чл. 13, ал. 3 ЗЕДЕУУ, приравнени на саморъчни съгласно изричното указание на чл. 13, ал. 4 ЗЕДЕУУ, като документите са подписани в срока на действие на удостоверението, т. е.

ревизията е редовно възложена, а РА отговаря на изискването на чл. 120, ал. 1, т. 8 ДОПК. Валидността на подписите не е оспорвана в хода на делото.

В РА, към който неразделна част по арг. от чл. 120, ал. 2 ДОПК е РД, са посочени фактическите и правни основания, въз основа на които е издаден. Ревизиращите орган са извършили анализ на доказателствата, относими към отговорността на РЛ за ДДС. Възраженията на жалбоподателя за немотивираност на РА и нарушение на чл. 120, ал. 1, т. 5 ДПОК са неоснователни. Видно от РА и РД са налице ясни, разбираеми и последователни фактически позовавания спрямо изразената разпоредителна воля на органите по приходите.

В производството по издаването на атакувания ревизионен акт не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да обосноват незаконосъобразността на процесния акт, поради нарушено право на участие и защита на РЛ. Ревизираното лице е надлежно уведомено за ревизията и промените в нейните условия и на същото е предоставена възможност да представи писмени обяснения, както и доказателства за обстоятелствата, подлежащи на установяване в ревизионното производство.

По отношение на оспорената материалната законосъобразност на РА, съдът намира, че жалбата е неоснователна.

Реалността на доставките на стоки и/или услуги е основна предпоставка за правото на данъчен кредит съгласно разпоредбата на чл. 68, ал. 1, т. 1 във вр. чл. 25, ал. 2 ЗДДС. Това означава, че наличието на договор и/или фактура могат да обективират облигационните правоотношения, възникнали между получателя и неговия доставчик, но не са доказателства за реалното предаване на стоката и/или изпълнението на услугата, поради което за тях е необходимо да се представят безспорни доказателства за тяхното реализиране – предаване и приемане на стоката и/или предаване на резултата на услугата.

В случая такива доказателства липсват. По делото се доказва по фактите, че нито съществуват годни документални свидетелства, които да удостоверят реалното изпълнение на фактурираните данъчни събития, нито какъв е предметът на тези събития, нито действителен собствен капацитет за дружеството – жалбоподател да получава и търгува със стоки, нито възможност неговите доставчици да извършват процесните доставки, нито реалността на декларираните последващи доставки към „Мегастрой“ ООД.

Правото на данъчен кредит възниква и се упражнява по общите правила на чл. 68 и чл. 69 ЗДДС при ограниченията на чл. 70 и при условията на чл. 71 ЗДДС. Съгласно чл. 68, ал. 1, т. 1 ЗДДС данъчен кредит е сумата на данъка, която регистрирано лице има право да приспадне от данъчните си задължения по този закон за получените от него стоки или услуги по облагаеми доставки по смисъла на чл. 6 и чл. 9 ЗДДС. В случая следва да се отбележи, че правото на данъчен кредит съгласно чл. 68 ЗДДС възниква в момента, в който данъкът стане изискуем, тоест в момента на настъпване на данъчно събитие. Съгласно чл. 25 ЗДДС доставката, извършена от задълженото лице, се окачествява като данъчно събитие. На датата на възникването му се поражда задължение за доставчика да начисли ДДС и корелативното на него право на получателя да ползва данъчен кредит за начисления му данък. При условие, че са издадени фактури и е начислен данък, без да е налице фактически извършена стопанска операция, няма основание за ползване на данъчен кредит, предвид разпоредбата на чл. 68, ал. 1, т. 1 ЗДДС във вр. чл. 6 и чл. 9 ЗДДС. За упражняването на правото на приспадане на данъчен кредит не е достатъчно единствено притежаването на данъчен документ, съставен в съответствие с изискванията на чл. 114 и чл. 115 ЗДДС, а трябва да е изпълнено изискването да са налице реално осъществени облагаеми доставки. Следователно, основната и водеща предпоставка за

упражняването на правото на приспадане на данъчен кредит е наличието на действително получени от задълженото лице стоки и/или услуги по облагаеми доставки. Жалбоподателят е този, който следва да докаже, че реално е получил процесните доставки на стоки и/или услуги, респ. че същите са изпълнени от доставчиците, които са издали фактурите, документиращи тези доставки. В този смисъл са и решенията на СЕС по дело С-152/02 и по дело С-324/11, в които Съдът е приел, че материалноправните условия за възникване на правото на приспадане на ДДС включват следното: 1) доставчикът, както и получателят, да са данъчнозадължени лица (действащи в това си качество); 2) получените стоки или услуги (по облагаема доставка) да са използвани от получателя за нуждите на собствените му облагаеми сделки; 3) получателят да притежава фактура, удостоверяваща действителното извършване на доставката, която съдържа данните, уредени в чл. 226 Директива 2006/112/ЕО.

Правото на приспадане на данъчен кредит възниква за получателя по доставката на стоки или услуги, само когато по категоричен начин е доказана нейната реалност. Тежестта на доказване за настъпването на всички правопораждащи по претендираното право положителни факти е за ревизирания субект. Той следва да проведе главно доказване, което винаги, за да е успешно, следва да бъде и пълно, с ангажиране на относимите към спора доказателства. В случая жалбоподателят не е провел надлежно доказване на фактите, от които може да черпи права.

При тези съображения съдът приема, че с РА законосъобразно на основание чл. 70, ал. 5 вр. чл. 68, ал. 1, т. 1 вр. с чл. 6 ЗДДС е отказано право на приспадане на данъчен кредит на жалбоподателя за данъчни периоди от м. 10.2022 г. до м. 03.2023 г. по издадените фактури от доставчиците „Арекс 2001“ ЕООД, „Енемона Трейд Груп“ ЕООД и „Яском“ ЕООД.

Изложеното показва, че РА е валиден, издаден при спазване на установената от закона процедура и при правилно приложение на материалния закон, поради което и на основание чл. 160, ал. 1 ДОПК подадената жалба, следва да се отхвърли изцяло.

С оглед изхода на спора и на основание чл. 161, ал. 1, изр. трето и четвърто ДОПК /ДВ, бр. 17 от 2026 г./ вр. чл. 37 ЗПрП и чл. 24 Наредбата за заплащането на правната помощ и по арг. от чл. 11 ЗВЕРБ в полза на НАП съдът определя юрисконсултско възнаграждение в размер 150.00 евро, отчитайки, че делото е обичайно по своята фактическа и правна сложност за този род дела и материалния интерес 249 377.87 лв. към датата на издаване на РА, както и вида и обема на осъществената защита на РА от ответника чрез упълномощения процесуален представител.

Водим от изложените съображения и на основание чл. 160, ал. 1 и чл. 161 ДОПК Административен съд София-град, I отделение, 4 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ДЖИ ГРУП СЪРВИЗ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], срещу ревизионен акт № Р-22221724002749-091-001/24.01.2025 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП – С., потвърден с решение № 422/ 25.04.2025 г. на директора на Дирекция „ОДОП“ – С. при ЦУ на НАП.

ОСЪЖДА „ДЖИ ГРУП СЪРВИЗ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], да заплати на Националната агенция за приходите сума в размер 150.00 евро /сто и петдесет евро/, представляващи разноски за юрисконсултско възнаграждение по адм. дело № 5846/2025 г. по описа на Административен съд София-град.

Решението подлежи на касационно обжалване чрез настоящия съд пред тричленен състав на Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Препис на решението да се изпрати на страните по реда на чл. 138, ал. 3 АПК.

СЪДИЯ: